

בית ישראלי, מייד אין צ'יינה

ישראלים שמעצבים את הבית ימצאו בסין שורות ארוכות של חנויות עם כל המוצרים לבית שיכולים להעלות על הדעת ובמחירים הזולים ב-50% ויותר ממחירי אותם פריטים בארץ. אין פלא שהישראלים התאהבו בנסיעות הרכש לסין והפכו אותן לטרנד הבולט בעיצוב הבית // עדי לב

לעול בדפי מגזינים לעיצוב, המציגים לראווה בתים מעוצבים להפליא, מאובזרים לעילא ומעוררים קנאה באופן כללי, מותר תחושת החמצה שכן הקרן המתוסכל יודע שבחודאי לא יוכל להרשות לעצמו את השפע הניכט מהדפים. אבל יש ראלים רבים שלא רצו להרים ידיים גילו את הפתרון לשילוב בין מוצרים מעוצבים לחיסכון כספי - והפתרון הזה נמצא על הקו ישראל-סין. בטיסות רבות אפשר למצוא ישראלים, מלווים לרוב באדריכל או בקבוצה שהתארגנה לשם כך, שנוסעים לרכוש את כל הציוד לבית שעובר שיפוץ או נבנה - בחוויה תרבותית וצרפנית דחוסה.

בייג'ין למשל, היא ביתם של קומפלקסים עתירי מימדים בהם שורות-שורות של חנויות המוכרות מוצרים בכל הסגנונות שרק אפשר להעלות על הדעת: מנברשות עוצמות השוק לוח כמה טונות, מפלים זוהרים בחרוזי זכוכית, דרך גרמי מדרגות שיש המוקפים באריות אבן שואגים וספות בעיצוב מודרני של מיטב מעצבי העל. הגורמים העוסקים בתחום מצביעים עליה בביקוש לנסיעות רכש מרוכזות לסין בשנים האחרונות. להערכת צחי קנוה מנכ"ל המכון לידידות סין, העוסק בארגון נסיעות כאלו, ההסבר לכך הוא קודם כל החיסכון, "וגם מפני שעם הזמן יותר אנשים מכירים אנשים שנסעו, וכך החששות יורדים". דבורה בן נון מעצבת פנים בעלת ניסיון בליווי אדריכלי לסין, אומרת כי הנסיעה לשם מרגישה כמו "ביקור בחנות הממתקים הגדולה בעולם לתחום היבוא האישי של מוצרי גמר. כיום הכל מיוצר בסין, המתגים הכי גדולים נמצאים שם. יש הרבה

מפעלים אירופאים שנפתחו בסין כדי לחסוך בעלויות הייצור שלהם, כאשר הטכנולוגיה היא אירופאית והידיים העובדות הן מקומיות". בן נון ממליצה ללקוחות הפוטנציאליים לנסוע לסין לתקופה של שבוע עד עשרה ימים, ובמהלך תקופה זו לרכוש את כל תכולת הבית ומוצרי הגמר הדרושים להם. לשאלה מה אפשר לקנות בסין, התשובה פשוטה למדי: הכל. מקרמיקה, ריצוף, מטבחים וכלים סניטריים, דרך ריהוט לחדרי ילדים, ריהוט לחדר שינה, ריהוט לחצר ולגינה וכלה בתאורה. קנוה מדגישה כי פריטים של מעצבים ישראלים ואחרים, או סגנונות מאוד ספציפיים ייתכן שלא ימצאו. "רכש של מטבח הוא שכיח מאוד, ואנו מבקשים מהלקוחות להצטייד בתכונות מדויקות ולשבת עם נציג חברת המטבחים על תכנון המטבח". לעומת זאת, רכש אלומיניום וחלונות אפרי שרי אך איננו שכיח, ולדברי קנוה רק כ-5% מהלקוחות רוכשים מוצרים בתחום זה. "יש לכך שתי סיבות: האחת, עיצוב הפרופילים בסין בדרך כלל אינו מתאים לעיצוב המועדף על לקוחות ישראלים, והשנייה, החשש מפני התאום בין היצרן הסיני למתקין הישראלי. לפיכך, אנו ממליצים על רכש אלומיניום/חלורנות רק ללקוחות בעלי הכרות טובה עם תחום זה, לקוחות שיכולים לוודא שההתקנה תהיה איכותית ועם אחריות".

לדבריו הנסיעה לסין משתלמת אם בתכנון לרכוש מוצרים בסדר גודל של 200 אלף שקל (במחירי ישראל). לחישוב העלויות הזה, יש להוסיף מכס, ששיעורו תלוי בסיווג המוצר אך רוב המוצרים חייבים במכס של 12%, ומע"מ בגובה 18%. על כך יש להוסיף גם את עלות השהייה והנסיעה לסין - כ-4,000 שקל למ

לא חייבים לקנות אליחי סימנהאוס בעל משרד לאדריכלות ועיצוב פנים בטבעון, בנה את ביתו עם מוצרים שייבא מסין ומאז הוא עצמו החל ללוות לקר

חות לנסיעות רכש במדינה. לפני כשלוש שנים הוא ראה לראשונה כתבה שעסקה בנושא, וכמי שבאותה תקופה בנה את ביתו - הכתבה עוררה בו עניין. "כל הדבר הזה לא נשמע הגיוני בכלל", הוא צוחק, "אבל אשתי התעקשה, חשבנו על זה ונסענו. יצאנו עם ציפיות נמוכות והופתענו לטובה. בדרך לשם החלטנו לעצמנו מה הקווים האדומים: האחד הוא שלא נקנה מוצרים שאינם זולים בכ-25-30% ממחירם בארץ, והאחר הוא שאנחנו לא חייבים לקנות כלום, ואם לא יהיו שם דברים טובים ואיכותיים פשוט לא נקנה".

מציודים בהחלטות עקרוניות אלו הם נחתו בסין בערבו של יום. "כבר למחרת קנינו קרמיקה לכל הבית בהנחה של 100 שקל למטר", הוא אומר, "אם מכפילים את הסכום ב-3,300 מ"ר, זה אומר שבבוקר היום הראשון כבר חסנו 33,000 שקל. אני זוכר שישבנו בארוחת צהריים במקדונלדס, עם המתרגמת, ואמרתי לאשתי שמצדי אפשר כבר לחזור הביתה. את החיסכון הגדול כבר עשינו וכל מה שנחסוך מפה והלאה זה כבר יהיה בונוס. בסופו של דבר בשמונה ימים, קנינו את הרוב המוחלט של כל מה שהיינו צריכים לבית - ריצופים וחיפויים, כל הנגרות לרבות מטבח ושיש, כל הריהוט של חדרי השינה והחללים הציבוריים, בריזם, תאורה, כלים סניטריים. אין פריט אחד שקנינו לא היה לפחות 40% פחות מאשר בישראל, ובחלק מהפריטים הגענו אפילו לחיסכון של 90%".

זה נשמע מאוד מורכב להגיע להחלטות כל כך במהירות. בדרך כלל זה דורש זמן. "זה נכון ולכן הפתרון ההגיוני הוא לקחת איתך אדריכל. אי אפשר להצליח בלי. ראיתי זוגות שהולכים כמו סהרוריים עם המתרגמת - הם לא יודעים מה לקנות, לא מכירים את הפרטים הטכניים, כך שהם קונים פחות וגם מרוויחים פחות. חשבתי שלקוח יכול לבוא עם קובץ אקסל, ופשוט לקנות לפי הרשימה אבל זה על סף הבלתי אפשרי ללקוח ממוצע. אדרכל שבא איתך לא נותן לך להתפורר, והוא גם משמש כחברה - כי לרוב הלקוח מגיע לבד".

בן נון מסכימה: "אם אתם רוצים לנסוע לבד, חשבו שנית. מה שחשוב באמת זה לא כמה שילמנו עבור הליווי אלא כמה חסכנו ומנענו טעויות קריטיות. זכרו כי בסופו של דבר חבל לשלם על טעויות. בית לא בונים כל יום כך ששכר הלימוד אינו משתלם לטובת הבנייה הבאה".

סימנהאוס מרגיע גם בצד האיכות. "אדם ממוצע שאומרים לו לנסוע לסין מיד שואל מה עם האיכות. גיליתי שיש שלוש רמות איכות: יש את הנמוכה ביותר שמביאים לארץ. המתרגמת אפילו לא הרשתה לי להגיע למקומות שמוכרים אותה. יש את הרמה הבינונית - הנפוצה בסין, והמוצרים שבחרתי היו ברמה זו. יש גם את הרמה הגבוהה ביותר: ספה שיש בארץ ב-70 אלף שקל, שם תמצא אותה ב-20 אלף שקל. רמה זו מתאימה כמובן גם ללקוחות של הרצליה פיתוח וכפר שמריהו. חשוב לציין שרשימה בסגנון זה לא מתאימה לכולם - התהליך הזה הוא קשה פיזית, הולכים כל היום על הרגליים, והוא גם קשה מנטלית למי שלא יודע להחליט ממש מהר, במיוחד כאשר מדובר בהחלטה זוגית. זה בעיקר תלוי באנשים: צריך להיות מאוד ממוקד מטרה, אין לטייל מסביב או לבדוק את המסעדה הזו והזו. שמונה ימים לעסוק רק בזה".

תוך כמה זמן הסחורה מגיעה לארץ? "זו שאלה שמדאיגה את כולם אבל זו הבעיה הכי קטנה" מסביר סימנהאוס. "התהליך הוא כזה: כשחוזרים לארץ מחזירים את קובץ האקסל - כי בסין למעשה רק בוחרים את המוצרים ומקבלים מהחנות מעין חוזה שאומר שהם מתחייבים למכור את המוצר במחיר המוסכם, זה אומר שגם בארץ אתה יכול להתחרט ולשנות את דעתך. לאחר שיש רשימה מוסכמת, מעבירים את יתרת התשלום לסין. החברה הסינית איתה אתה עובד מבצעת עבורך את הקנייה ואת הנגרות. אחרי כחודש המוצרים נשלחים למחסן של החברה הסינית ומשם במכולה לירשאל במסע שאורכו כ-20 יום. כך שלמעשה במקרים רבים הסחורה דווקא מגיעה מוקדם מדי, כשהבית עוד לא מוכן - ואז יש בעיה

של אחסנה. דבר נוסף שיש להיערך אליו הוא הצורך למצוא מישהו שיתקין את כל האביזרים והמוצרים, עניין שאתה לא נתקל בו כשאתה קונה בארץ מטבח למשל. אני מודה שפחד קינן בליבי על עשרות אלפי השקלים שהעברתי לחשבון בנק מסתורי בהונג קונג אולם כשקיבלתי את המייל עם התכנון וההדמיות מחברת הרהיטים - נרגעתי".

מה לגבי אחריות? "בעיקרון כל מה שהגיע אליי היה בדיוק בגודל הנכון בצבע הנכון. הייתה בעיה אחת - הגיעו פקקים לא נכונים למוצר מסוים. מייל אחד וזה מיד נשלח לארץ עם התנצלות, על חשבונם. כך שראיתי אותם מפשלים - ומתקנים. אני יודע שאני נשמע משוחד, אבל באמת שהופתעתי לטובה. פשוט לא ציפיתי לזה. אין לך הוראות הרכבה, אתה מת מפחד. אבל הכל הסתדר".

סימנהאוס סבור שעל אף החסרונות, החוויה של נסיעה לסין עבור קנייה של תכולת בית היא חיובית, מרתקת וחסכונית, אולם לא מתאימה ל-100% מהבונים. "אנשים שרואים עצמם מתאימים לקחת את ההחלטה לנסוע, ייהנו מטיול לחו"ל עם חוויה לכל החיים, מחייה משמעותי בזמן קניות בארץ על חשבון ימי שישו שמוקדשים לקניות לבית, וממוצרי בונוס במחירים מציניים שלא היו קונים בארץ. "אחת מהמטרות שלנו לפני הנסיעה היתה לסיים את בניית ביתנו עד סופו ללא פשרות כספיות שבגללן הבית לא נראה גמור - צינור רות חשמל ירוקים שבוולטים מהקירות, מנורות חסרות וריהוט שנשאר מהבית הקודם - מטרה זו הושגה במלואה. לא היינו מצליחים לסיים את הבית בצורה מוצלחת כל כך ללא הנסיעה לסין".

הטרנד הזה מביא לכך שהכסף הישראלי יוצא לסין ולא נשאר בארץ. "זה נכון זה עובר במחשבת. אבל במקרה הספציפי של בניית בית הפרש הוא כזה גדול בין מחירי סין למחירי הארץ, שהפטריוטיזם משפיע פחות. אני בעד הלקוחות שלי - ככל שאוכל לחסוך להם יותר - כך ייטב".